Diumenge 19 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 12,32-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tingueu por, petit ramat, perquè s'ha complagut el vostre Pare a donar-vos el regne. Veneu les coses que posseïu i doneu almoina, feu-vos bosses que no envelleixin, un tresor que no falli en els cels, on el lladre no arriba, ni l'arna no destrossa; perquè on és el vostre tresor, allí també serà el vostre cor (...)».

La idolatria

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, aprenem que la llum de la fe és vinculada al relat concret de la vida, al record agraït dels beneficis de Déu i al compliment progressiu de les seves promeses.

El contrari de la fe es manifesta com idolatria. La fe, per la seva pròpia naturalesa, requereix renunciar a la possessió immediata que sembla oferir la vista. Davant l'ídol no hi ha risc d'una crida que faci sortir de les pròpies seguretats, perquè els ídols "tenen boca i no parlen" (Ps 115,5). Veiem, doncs, que l'ídol és un pretext per a posar-se a si mateix al centre de la realitat, tot adorant l'obra de les pròpies mans.

—Qui no vol fiar-se de Déu es veu obligat a escoltar les veus de tants ídols. La fe, en quant associada a la conversió, és l'oposat a la idolatria; és separació dels ídols per a tornar al Déu vivent, mitjançant un encontre personal. Creure significa confiar-se a un amor misericordiós, que sempre acull i perdona, que sosté i orienta l'existència.